

Número 564 - 15 decembre 2006 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XII

la veu

de Benicarló

O.R.A. (PRO NOBIS) LA "TRAGAPERRES" QUE MAI TOCA

eXpedient policial: Parra contesta
El Benicarló Onda Urbana fitxa a Valença

Un poc de surrealisme: els aparells de l'ORA ofereixen unes tarifes per a comerciants que no existeixen

Els agents sancionen als comerciants estacionats "per manca de tiquet", quan aquests tenen ficat el de comerciant que expedeix l'ORA. També les multes dels agents de Eysa incomplixen la normativa vigent al estar sols en castellà

text REDACCIÓ

Alguns usuaris de la zona d'aparcament d'estacionament regulat, coneguda com zona blava, han denunciat la situació il·lògica i incomprensible d'haver estat multats quan els seus vehicles llüen el tiquet ben visible al quadre de comandament. Es dona la particularitat que la decisió d'interposar la multa als conductors es deu per tan sols una lletra. Son principalment comerciants els que, en veure que els aparells disposen d'una tarifa per a comerciants, fan ús d'aquesta opció a diferència de la resta dels conductors que han d'optar per la tarifa general.

La tarifa per als comerciants és més generosa. Així per exemple, posant 20 cèntims es pot gaudir de gairebé un quart d'hora més. Així en comptes de 32 minuts se'n disposen de 50. No han estat espavilats els multats, sinó els mateixos comerciants que han fet ús de la tarifa que ofereix la màquina per a la seua condició de comerciants de la localitat i la zona d'estacionament regulat (ORA) per ordenança.

La resposta dels agents en trobar-se un tiquet posat per un comerciant és la de sancionar "por carecer de tique de estacionamiento" els comerciants, amb 30 euros de sanció o la possibilitat d'anul·lar-la per 3,80 euros i 6,70 si la denuncia s'ha interposat a l'aparcament. Dos col·laboradors

de La Veu van realitzar el passat dimarts dues proves consecutives a una de les màquines d'un cèntric carrer i els aparells segueixen servint aquests tiquets a priori inservibles.

El surrealisme arriba al punt que els agents es veuen en l'obligació –per indicacions de l'empresa concessionària- de contradir a la realitat i no voler veure el tiquet quadradet de l'interior del cotxe i posar la sanció. O siga, que sancionen però no corregeixen l'error, o modifiquen l'Ordenança Fiscal Vigent, per a permetre una tarifa

Il·lustríssim Ajuntament de Benicarló

ZONA BOLETIN DE DENUNCIA
02

FECHA: 07/12/06 10:30
LUGAR DE LA INFRACCION
PLAZA DEL MERCAT 3

VEHICULO:
COLOR:

MATRICULA:

HECHO DENUNCIADO:
Carecer de tique de
estacionamiento
(ANULACION GRA=3,80€, Parking=6,70€)
PRECEPTO INFRINGIDO
Art.47-1 O.M.

IMP
ORTE: 30,00 €
VIGILANTE: 120270101

ADVERADO POLICIA:
FDO.:

“...el que la màquina permet no és legal”

ve de la pàgina anterior

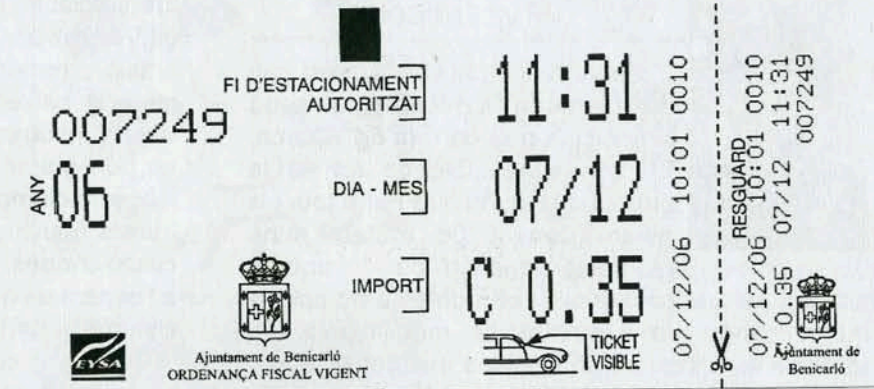
especial per als comerciants com si tenen altres localitats per a un sector que també pateix la manca d'aparcament al centre.

Fins i tot, des de La veu, hem constatat com alguns usuaris, per justificar el fet de ser comerciants, han fet us dels cartells que dona l'ajuntament als comerciants, per a càrrega i descàrrega, i que els acredita coma a tals i ... tampoc s'han lliurat de la multa.

Alguns dels controladors han enviat als multats a l'ajuntament perquè facen allí la seua reclamació i, quan ho fan, no surten de la seua sorpresa, allí la policia no sap res. La resposta de la policia és que paguen primer i després que reclamen. Ningú sap res.

Algun responsable, polític o policial, hauria de fer veure que açò podria considerar-se una actuació, diguem-li il·lícita, o alguna cosa més, contra els usuaris d'aquests aparcaments.

Al final el que queda en

evidència, també, és la falta de sensibilitat i oportunitat política de la regidora del àrea de Comerç i Mercats, Joaquina Bel, per posar més facilitats al sector, regulant una possibilitat que les màquines permeten sense cap problema. Ací ningú adverteix als consumidors que el que la màquina permet no és legal o els pot fer perdre uns quanta euros.

D'altra banda els responsables polítics, també haurien d'arbitrar les mesures pertinents per fer que les màquines sancionadores dels agents, multen també en la llengua dels benicarlondos, que també és obligatori acomplir,

segons l'ordenança pertinent, o la pròpia llei, de Normalització Lingüística.

Tot plegat un despropòsit més de final de legislatura que sembla no preocupar massa a ningú per moltes campanyes de promoció del comerç que es facen o de les de promoció del valencià..

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

FEIXISME AL MAESTRAT

Tocs i Vares

text VICENT COLL

Aparentment, hi son. Aquest cap de setmana exhibiran la seua simbologia pels carrers de Vinaròs. El més lamentable de tot és la publicitat gratuïta que entre tots els estem donant (jo mateix m'he plantejat dedicar-los aquest article), però al cap i a la fi, el problema no caldria magnificar-lo. La capacitat de mobilització del feixisme legalitzat es prou minsa malgrat el xivarri que foten cada vegada que ixen al carrer. És evident que el seu missatge xenòfob i ultranacionalista pot fer forat en algun individu de poques llums, ja que sempre es més fàcil fer responsables de les pròpies desgràcies als altres que a un mateix.

Un servidor no ha pogut resistir la temptació de visitar el web d'España 2000. Decebedor. Poc innovador, ranci i arcaic. Com la seua ideologia. Comprend perfectament que la nostàlgia és un dret

irrenunciable, i suposo que per eixe motiu han elegit Vinaroz per manifestar-nos a tots la seua idiosincràsia, rememorant els moments en que aquell general baixet i amb bigoti fa fer arribar el seu exercit insurrecte a les costes vinarosenques, ja fa un bon grapat d'anys. Ara, però, les directrius del feixisme clamen amb altres vents, i arramben contra els nouvinguts, fent una falsa i perversa associació d'idees: ilegals = delinqüència = immigració, a l'espera de que la ciutadania els segueixca al seu Hammelin particular.

Tot i que, com ja he dit, el problema del feixisme no es tan gros com el soroll que fan, no cal oblidar que sempre hi ha grupuscles disposats a enlairar la bandera de la intolerància i la violència. A Benicarló també en fan de les seues, i allò que comença com baralles nocturnes de joves, acaba convertint-se en una cèl·lula feixista amb directrius més ideològitzades.

Hem de tenir present una cosa: el feixisme no és democràcia però utilitza la democràcia per a imposar-se. Estiguem alerta.

AGENDA

Divendres 15, Dia Internacional de la Poesia

20:00 h Lectura poètica. Presentació del llibre Redoviento, ciudad de minotauros de Soliva Bernardo, guanyador del XXV Certamen de Poesia "Ciutat de Benicarló" i Lliurament dels premis del XXVI Certamen de Poesia "Ciutat de Benicarló". Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura.

20:00 h Concert de Nadal de la Coral de la Gent Gran. Església de Sant Pere. Organitza: Club de la 3ª Edat.

20:00 h Partit de bàsquet entre la Comissió de Festes i la Reina, Dulcinea i Dames 2006. Pavelló Poliesportiu. Organitza: Comissió de Festes.

Dissabte 16

18:30 h Futbol sala (Divisió d'Honor). Benicarló Onda Urbana fs i el Autos Lobelle de Santiago. Pavelló Poliesportiu.

22:00 h Teatre. IX edició de la representació de l'Estel del Collet, conte benicarló de Jaume Rolíndez. Auditori. Organitza: Assoc. Cultural l'Estel del Collet. Preu: 5 €.

Diumenge 17

08:00 h Concurs de Pesca Esportiva. Mar Xica. Organitza: Club de Pesca Esportiva Benicarló.

10:00 h Art al carrer (fins a les 14:00 h). Pl. de Sant Bertomeu. Organitza: Associació Benicarló Art.

10:00 h Concurs de Nadal de Pesca (sèniors). Escullera del Port. Organitza: Club de Pesca Esportiva "El Mero".

10:00 h XXVI Cross "Ciutat de Benicarló". Categories escolars i federats. Inscripcions, mitja hora

abans de la sortida. Polígon El Collet. Circuit junt al arjup (darrere de la granja). Organitza: Club d'Atletisme Baix Maestrat. 12:00 h Benicarló a pedals. Ruta I (nord) amb bicicleta pels llocs més emblemàtics del nostre terme. Sortida des de la pl. de la Constitució. Organitza: Regidoria de Cultura.

19:00 h Teatre. IX edició de la representació de l'Estel del Collet, conte benicarló de Jaume Rolíndez. Auditori. Organitza: Assoc. Cultural l'Estel del Collet. Preu: 5 €.

Dimecres 20

21:00 h Futbol sala (divisió d'honor). Benicarló Onda Urbana fs i el DKV Seguros Zaragoza. Pavelló Poliesportiu.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

FER I DESFER.

Els veïns del tram del camí la Mar que són víctima d'una remodelació del seu carrer estan desconcertats. Els van enviar una carta de l'Ajuntament en què se'ls comunicava que en deu setmanes —és a dir, aquesta mateixa setmana— s'acabarien les obres. O molt s'afanyen o difícil ho tenen. Només va faltar que quan en una de les voreres ja havien posat els "bordillos", se'n van adonar que s'havien equivocat, i que calia arrencar-ho tot una altra vegada. Segurament algú se'n deu fer càrrec de l'errada, però als veïns els han allargat les molèsties uns quants dies més i això sí que no té compensació possible.

ELS LLADRES HO SABEN.

Un centre escolar de Benicarló ha sol·licitat en més d'una ocasió que algun membre de la policia local s'hi atanse a les dues del migdia per "intimidat" amb la seua presència els joves que fan sorolls i intents de cursa amb les motos a l'esmentada hora i que posen en perill la seua integritat física i la de qui cap allà s'apropi. La resposta, ha sabut un tafaner, ha estat d'allò més curiosa. Les dos del migdia és l'hora del relleu dels policies i és molt mala hora perquè per als d'un torn és massa tard i per als de l'altre, massa enjorn. Delinqüents i infractors de la llei en general, aquesta és la vostra "happy hour", aprofiteu-la!

DRASSANES.

Un tafaner diu que li han dit que un amic seu sap que la proposta d'una empresa local per remodelar l'edifici de les antigues drassanes ha arribat massa tard. Diuen que diu que li han dit que la constructora que va fer els edificis que envolten el singular edifici ja s'havia compromés a deixar-ho tot en les condicions adequades per fer-hi un museu o el que fóra menester. Ara, que si volen, que ho arreglen tots i que es puguen fer les cases ben

altes. A qui molesta això? Ens molesta a algú la torre Benicarló, eixa del s collons?

PARES NOELS ESCALADORS.

Un tafaner se'ns ha posat tou. Diu que ja està bé de malparlar del mal gust dels ninots aqueixos que pengen de balcons, finestres, finestrons i aparadors del poble. Que cadascú amb els seus diners pot fer el que li vinga de gust i que, a més, segur, segur que cada casa d'aqueixes hi ha un xiquet. I això diu ell, és molt seriós. I tant. Els tafaners semblen la reencarnació de l'Ebenezer Scrooge, el vell rabiüt i perrero dels contes nadalencs de Charles Dickens.

PREGUNTA DE NOTA.

Els tafaners fa temps que ens preguntem si és legal l'aparcament que fan els cotxes dels municipals davant de l'edifici de cambres Mateu quan els deixen mirant cap amunt. Ens consta que el senyor alcalde sol deixar el seu utilitari —diem sol— de cara cap a la mar. Per favor, algun expert en la matèria ens podria treure de dubtes? Tal vegada algun professor d'autoescola o, per què no, algun membre de la policia local segur que ens ho aclariria.

DIES DE FESTA.

És tant l'afany de treballar que té el nostre poble que durant el pont llarguíssim de la setmana passada es va poder comprovar com tant el dia de la Constitució com el de la Puríssima, una proporció important d'obres van dur els seus operaris a treballar. Matí i vesprada, com ha de ser. Fins i tot divendres passat va estar obert el que queda de centre comercial. Visca la qualitat de vida! Anem cap avant o reculem com els crancs?

ENHORABONA.

A tots els energúmens que encara no han deixat caure els seus furibunds esprais contra el bust del Doctor Coll. Tant de bo ens equivocàrem, però coincidim tots que els aficionats a empastifar parets amb les seues originalíssimes "firmes" no deixaran durant molt de temps tranquil el monument. Ara que, la veritat és que ho tenen més difícil que amb el pobre llauradoret de la rotonda del camí Alcalá...

CORRALET DE GOSSOS.

Sembla que torna el pipi-can, ara reconvertit en supercagador, al carrer Mendez Núñez. Ara, allà on estava la font, que al final van haver de llevar, ja us podeu imaginar perquè, i que havia un era de terra xicoteta, li han ficat un tancat de fusta d'allò més mono. Els bons veïns que pasturen els seus animals de companyia, els acompanyen allí a fer les seues necessitats. Quan acaben la seua necessitat, com l'animalet no en sap de replegar la seua "xumeleta", ho ha d'arreplegar el seu amo i dipositar-lo a la paperera especial, per aquest menesters, que hi ha a l'entrada. Això seria el que manarien els cànons, o les bones normes de comportament, urbanitat, correcció... Problema, hi ha més pasteretes al tancat que a la paperera. La setmana passada ja ho diem, matricula als animalets i policia ficant multes. Segur que ens eixirien més rendibles que les de trànsit. Ho diem per allò del benefici públic.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 563

text EL LECTOR

No solc fer amb La Veu el mateix que de vegades faig amb altres publicacions i sempre començo pel principi. Serà perquè no posen la programació de la tele ni m'interessen massa els esports. Aquesta setmana però, no m'he pogut resistir i he començat pel final. M'he llegit amb tota l'atenció que he sabut l'entrevista que el reporter Maura li realitza al regidor Domingo. No, no es preocupe, que no entraré a fer una valoració a fons, ja sap vosté qui és el meu candidat favorit i no m'interessa massa el que puguen dir aquestes joves promeses que no tenen ni la consolidació ni les taules ni el carisma del senyor Mundo. Fet tan innecessari com inútil aclariment, sí que m'agradaria contar-li que de tot el que explica l'aspirant in pectore del PP m'han cridat poderosament l'atenció les pseudoacusacions que llença a propòsit del Pla General d'Ordenació Urbana. Diu que "es veuen coses que pareixen més interessos particulars que per al benefici del poble" I ho rebla: "també hi ha actuacions on es veuen coses com que el mateix alcalde tinga unes parcel·les i que l'edificabilitat del terreny rústic passe en un futur a ser d'alta densitat". Això és tot molt fort però molt ambigu. Qualsevol lector innocent pot deduir que no s'ha actuat amb les mans damunt la taula tal i com prometia el senyor Escuder i que s'han fet coses d'amagatotis. Pot deduir també que l'actual alcalde se n'ha aprofitat del seu càrrec per pegar un pelotaso a la seua sènia. No està gens bé això. No està bé això d'insinuar i no anar més lluny. En quina part del PGOU pareix que hi haja més interessos particulars

que per al poble, qui són aqueixos particulars que pareix que se'n beneficien? Potser siga perquè l'espai de l'entrevista no dóna per a més, però l'estil aqueix de tirar poalades d'aigua al carrer no m'acaba d'agradar. La campanya electoral encara sembla, em sembla, molt lluny i si ja comencem disparant amb pólvora de rei, cap allà a sant Gregori es pegaran mossos al coll. Coneixement.

Un altre que també fa dies que està de campanya electoral és el seu col·laborador Vicent Coll. Aquesta setmana es limita a donar la veu a algun bogeres d'aqueixos que apareixen pels fòrums o xats o com es diga això d'internet. Jo, que cada dia m'adono que sóc més agnòstic i més soca si cap, no acabo de comprendre res. Els enemics del Bloc són els d'Esquerra Republicana i viceversa? No hi ha ningú que tinga prou senderi com perquè se'ls faça comprendre a aquestes dues forces (perdó, formacions, que de força no se'ls en veu massa) que, de moment, no es poden permetre el luxe de disputar-se el minso espai nacionalista que hi ha entre l'electorat valencià? Si ací a Benicarló el Bloc va ser capaç de pactar amb Jaime Mundo i a les Catalunyes Esquerra ha pactat amb Montilla, no seran valents de parlar entre ells mateixos que estic segur que deuen tindre una gran coincidència de programa? No sé quin és el camí, però em sembla que Vicent Coll, a qui coneixem, no s'hauria de posar al mateix nivell que l'internauta, a qui no coneixem. O sí, o Vicent Coll sí que sap qui ha escrit això i precisament perquè ho sap ens ho ha fet llegir? Ja m'he perdut.

També està encés Josep Igual. No n'hi ha per menys. Això del Ciudadans/Ciudadanos de

Catalunya/Cataluña és del tot surrealista, però ací nosaltres ja hi estem acostumats i només cal recordar que qui duen fins a l'extrem darrer la filosofia aquesta del bilingüismo bien entendido ja fa anys que ens governen a València i es dediquen a organitzar temporades d'òpera i amèricascaps. Si l'article del seu col·laborador fóra un manifest, el signaria.

No he seguit massa l'afer del policia local expedientat. I no vull dir massa coses perquè ja veig com se les gasten. Muts i a la gàbia tots. Suposo, jo que no sóc cap de res ni de ningú, que deu ser un veritable infern acudir a treballar tots els dies i haver-te de trobar amb un grup de companys descontents. I no diré res més, ni pensar-ho.

M'ha tornat a esglaiar Pere Bausà. Ell no, vaja, les dades que hi aporta. No sé si el que s'apropa és la fi del món, però veig que se li assembla molt. És increïble la nostra capacitat d'engolir sense que passe res. D'ací a trenta anys no tindrem peix, però qui vinga detrás que arree.

Enhorabona a l'equip de futbol sala. I també a la banda de música. I, per què no, també als aficionats al futbol que podran gaudir d'uns instal·lacions que alguns no es mereixen.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

No ho és ben bé, una espifiada. Només una qüestió de sensibilitats. M'haguera agradat que la ressenya de Josep San Abdon sobre el llibre pòstum de Manolo Garcia haguera estat la primera plana. No sé si serà també perquè això de la cultura ven poc, però semblen més, molt més, un "setmanari d'informació general" que "cultural". A vore si aquesta setmana no dedicaran tot l'espai que es mereix "L'Estel del Collet".

El Cap de la Policia i instructor de l'expedient a un agent de Benicarló considera cíniques les crítiques del Sindicat de Polícies

text JORDI MAURA

Parra recorda el seu tarannà dialogant i recorda que l'agent expedientat no va dubtar també en atacar a un altra agent que va demanar un trasllat.

El Cap de la Policia de Benicarló i instructor de l'expedient disciplinari obert a l'agent Ramón Soriano, Agustín Parra, va demanar dilluns en un comunicat "respecte" pel seu treball. La petició la fa pocs dies després que el Sindicat de Polícies i Bombers (SPPBCV) arremetés contra ell per la proposta de 14 dies de suspensió de funcions i pèrdua de remuneració a l'agent que va qüestionar i va difondre l'ordre del Juan María Calles després d'una reunió de coordinació segons la qual la policia passaria a un segon pla en la lluita contra la delinqüència sent prioritària l'actuació de la Guàrdia Civil.

Parra discrepa del contingut de la missiva del SPPBCV en la qual a més qüestionaven la seua independència com instructor i demanaven el "sobreseïment absolut" de l'expedient, que comparaven a un atac a un sindicalista. En la seua carta de defensa Parra exposa que "alguns escrits

semblen fets, en algunes ocasions, més amb els budells que amb el cap" i recorda que en 17 anys ha obert quatre expedients disciplinaris i que ara ha estat nomenat jutge d'un expedient obert per part de l'alcalde i "valorar si els motius pels quals s'ha obert l'expedient són suficients per a imposar una sanció". La carta prossegueix dient que "no puc entendre ni consentir que s'atrevisquen, amb un cinisme i una hipocresia més enllà de l'imaginable, a acusar-me de falta de "tacte" amb un altre Policia per part d'una persona, l'agent Soriano, d'un sindicat, el SPPBCV, que no va dubtar a atacar visceralment a un altra companya que, en ús d'un dret legítim, va acudir a un procés selectiu de mobilitat perfectament reglat i complint tots els requisits legals per a això. Qui actua així, no són moralment els que poden donar-me lliçons absolutament de res". A més Parra afegeix que "mai vaig rebre ordre que la Policia no realitzés funcions de seguretat ciutadana" i assegura que "es va excedir en la mesura necessària que s'exigeix a un funcionari policial, encara sent representant sindical".

Finalment recorda que els complements que rep pel seu treball van ser reconeguts per l'anterior Corporació, avui a l'oposició, sobre la base de la Llei i el Conveni de funcionaris de l'Ajuntament. Al seu judici "tal insinuació està feta amb mala fe".

Dr. Climent

THE DARK SIDE

Aquesta volta el doctor va arribar a l'afterhours de la comarca aconsellat per un pacient afectat de malalties venèries. Així va poder veure el costat obscur de la nit i els personatges més viciosos de la comarca allí on es rendeix culte al metall i cuir negre. En aquesta ocasió, van actuar les DIRTY PRINCESS unes princeses un tant llibertines que van sortir a l'escenari amb uns atuents de cuir dels quals es van desprendre poc a poc davant de la mirada atònita dels assistents fins que es quedaren sense res més que el micròfon per cantar les cançons del seu disc JUGANDO AL REVES. A aquestes artistes de la postmoguda madrilenya no els importa mostrar-se tal com son amb el beneplàcit del públic que aplaudeix insaciable.

TORNA NADAL

Fronteres

text JOAN HERAS

Ara que la il·luminària nadalenca ja omple els carrers, les musiquetes ressonen per tot arreu i alguns suposats Pares Noel comencen a enfil·lar-se pels balcons, cal recórrer a la sensatesa, la reflexió i l'emoció de les paraules dels qui saben fer-les combinar perquè esdevinguin petits i meravellosos regals. Penso, doncs, en un poema força conegut i citat de Miquel Martí i Pol, una de les veus fonamentals de la nostra literatura. Recordem-lo:

Nadala

Toma Nadal.

L'arbre desvetlla sons i el vent escriu
Rattles de llum damunt la pell de l'aigua.
Tot és misteri i claredat extrema.
Toma Nadal i torna la pregunta:
¿Proclamarem la pau amb les paraules
mentre amb el gest afavorim la guerra?

No és fàcil expressar amb un petit grapat de versos unes sensacions, unes imatges i unes idees tan clares i suggerents. Precisament saber fer això és la màgia –l'envejable do– dels poetes: prestidigitadors de les paraules com són, saben combinar-les perquè ens sorprenguin, ens emocionin i ens facin pensar.

Sens dubte, és en els dos darrers versos, després d'haver dibuixat quasi de manera impressionista el paisatge emocional d'uns dies que tenen un regust especial, on es sintetitza una tràgica realitat sembla tan fàcil proclamar la voluntat de la pau com afavorir de fet el conflicte. Possiblement ens trobem davant les dues cares d'una mateixa moneda, d'una característica potser irremediament essencial de l'ésser humà. En aquest sentit, però, no comparteixo la idea angelical d'un ésser humà que fonamenti totes les seves relacions amb els altres només amb gestos de fraternitat i solidaritat, però també considero que bona part de l'expressió de la violència en les seves diferents formes té una explicació i un fonament estrictament social i, per tant, si no evitable com a mínim paliable. Repassem els nostres propis gestos –aquells que el mirall ens retorna amb massa claredat, aquells que ens enllacen amb els qui compartim vida o feina o petits retalls de temps –, els gestos que esclaten al nostre entorn quotidià i aquells que podem llegir a les pàgines dels diaris i assagem de desgranar els valors, els prejudicis, les falses expectatives, les voluntats diverses que els generen. Molt probablement descobrirem que, més enllà d'un component egoista i

violent que pot formar part de la nostra condició humana, els valors predominants en una determinada època, les condicions i formes de vida que ens toca viure, són estimuladors potents d'actituds agressives, fortament competitives, que prioritzen el benestar individual per damunt del col·lectiu. Diguem-ho d'una altra manera: si som capaços de construir un paisatge social fonamentat en la cooperació, el respecte, la solidaritat i, en una paraula, en els drets humans universals, la presència de la violència en les seves diferents formes d'expressió seria molt més petita.

En el marc de la tercera edició del festival "Entre Cultures" que es va dur a terme a Tortosa a finals de novembre, el director dramaturg Josep Rodri va presentar un espectacle d'impacte sobre la presència de la violència a la nostra vida, en aquest nostre món. L'espectador passeja per diversos espais i pot observar de ben a prop una franja del reixat de Melilla, un activista que es va adherint explosius al cos i que després es barreja entre el públic, un altar presidit per un micròfon i la veu de Jiménez Losantos insultant sense cap mesura els catalans, un mort de Bagdad que explica la seva història des de dins del taüt, una escena de violència de gènere, unes imatges d'un toro dessagnant-se a la plaça, una vella maltractada en una residència, un militar que ben acompanyat d'una foto de l'Albert Boadella i dels seus nous amics ultraespanyolistes va retallant banderes catalanes i en fa d'espanyoles, etc. Aquest passeig per l'interior de la nostra societat deixa un regust estrany, dolorós, massa amarg: l'espectacle no fa res més que posar davant dels nostres ulls una part de la nostra realitat. Aquest espectacle –com el poema de Martí i Pol– fan de l'expressió artística un camí per a la reflexió.

Toma Nadal i el món va com va. Potser és un bon moment –tan bo com qualsevol altre, és cert– per a pensar una mica en les violències més íntimes i les més estructurals i intentar pensar i fer gestos que vagin dibuixant espais de pau. Fem-ho des de la responsabilitat i l'honestedat, des dels gestos i no des de les paraules. Toma Nadal i torna la pregunta.

D'opinions, pseudònims i assalariats

text EL SAMARUC

El samaruc ha tornat. I ha tornat per opinar. La bestioleta ha hagut d'abandonar el retir que, merescut o no, li reconfortava l'ànima. Tot i que sospita que el causant del seu desassossec ni tan sols se sentirà al·ludit –són les coses de l'encastellament– vol dir la seua. Té, l'animalet, temor de que se li podrisca si no ho aboca.

Sense sortir de l'àmbit més estrictament local, el samaruc, en la seua i intransferible opinió, ha vist com una figura dels mitjans de comunicació auto-proclamada defensora del poble, dels seus béns i els seus habitants, es veu amb llicència per dir tot allò que li ve de gust però és incapaç de pair reflexions que no sintonitzen amb els seus interessos. Des de la seua privilegiada talaia difon missatges messiànics sobre el progrés, el benestar i la llibertat d'expressió.

Però, compte amb aquell que gose qüestionar-lo: s'arrisca a patir el major dels menyspreus construït amb aforismes tan superats i buits com la bruixeria, el geocentrisme o els anuncis de colònies.

Este prohóm de la comunicació opina que les opinions signades, com la seua, són millors que les anònimes o les

signades amb pseudònim. Vaja, com si nom i autoritat foren equiparables. Per contra, el samaruc, exposant-se, pobret, a una messiànica ira, opina que la respectabilitat de les opinions no les dona una signatura. (Quantes opinions subscrietes per Antonescu, Ríos-Montt o Mussolini tenen ben poc res de respectables). La respectabilitat s'ha de guanyar.

S'ha de treballar. S'ha de convèncer amb dades certes, informació contrastada i arguments lògics. Si no es fa així, és propaganda, demagogia o fal·làcia.

El samaruc sosté que per estar d'acord o en contra d'una opinió no li cal saber qui la dona. No li cal saber si l'autor és home, dona o bestiola. Si és opinió de ric o de pobre, de mestre o d'aprenent, de blanc o de negre ni si es publica a una tinta o a colorins. Tampoc no li cal saber si s'emet de bades o cobrant. L'opinió, opina el samaruc, val el que val pel que aporta no per qui signa.

El samaruc, doncs, no renuncia a continuar dient la seua a qui vulga escoltar-lo. I ho seguirà fent sota pseudònim. I sense cobrar. I això que no ser assalariat, diu, ni li dona ni li lleva raó. O potser, sí?

Opine vostè mateix.

Carta a la Directora

L'ACORD DE L'ESQUERRA, L'ACORD NECESSARI

Caldria destacar l'acord saludablement democràtic assolit per Esquerra Unida al País Valencià, Bloc, els Verds, Esquerra Ecologista, Esquerra Republicana i els diversos representants dels col·lectius cívics i socials d'arreu del País que, a data d'avui, s'han compromés amb el seu recolzament i una bona disposició, a formar part d'una candidatura anomenada "Compromís pel País Valencià" i que es presentarà a les properes Eleccions Autonòmiques.

Acord que ha estat possible gràcies a la tolerància i el respecte de totes les voluntats polítiques que l'han signat: tots i totes han inclòs part de les seues prioritats programàtiques i, alhora, tots i totes, han deixat d'incloure determinats aspectes, per tal que el resultat no fos la proposta d'una organització concreta, sinó el projecte de l'Esquerra plural en este País.

Els mitjans de comunicació que es posicionaren obertament contraris a este acord, no s'han cansat de predicar fins a l'extenuació, que les principals diferències insuperables, estaven en el simple repartiment de posicions en candidatura. Obstacle irrisori, si tenim en compte, el treball i esforç de consens al que s'ha arribat, en elaborar els 16 punts bàsics programàtics d'eixa

candidatura, i que resulten vinculants tant per a les organitzacions com per als representants en les institucions. S'ha demostrat d'eixa manera, la gran capacitat de negociació i diàleg assolit per les esquerres, i l'alt grau de compromís pel País, en deixar de banda les possibles ambicions i aspiracions personals dels candidats i pactar, sense problemes, la candidatura.

No obstant, lamento que alguna organització que s'auto-denomina "d'esquerres", no s'hagi sumat a l'acord, amb la deplorable intenció de recollir els fruits dels suposats descontents amb eixe acord, i ni tant sols ha valorat el risc que pot suposar la resta d'uns pocs vots en els resultats electorals finals.

L'acord era indispensable: cal donar porta d'una vegada, a les polítiques d'abandó dels serveis públics (sanitat, educació, comunicacions...) i frenar la brutal devastació del territori: JA EN TENIM PROU! dels projectes virtuals i de les obres faraòniques del Partit Popular, dels seus treballs que només han servit per a que els meus fills s'escolaritzin entre barracons i goteres, i per a que la meua salut depengui d'una interminable llista d'espera...

Montse Trias
Benicarló

L'Ajuntament i l'ORA, qui ho fa pitjor

L'ORA, més coneguda per "zona blava", ha tingut des de la seua instal·lació, com és normal, gent a favor i gent en contra. Ací no volem discutir la conveniència, o no, de si aquest sistema de regulació era, o no, necessari a la nostra ciutat, però sí indicar aquelles deficiències que són de domini públic i resten sense solució: el pagament indicat en els pals ORA com "tarifa comerciantes" (en castellà, anglès i francès però no en la nostra llengua), per la qual et multen si en fas us. No comentarem aquesta altra discriminació a la nostra llengua, que ja ens pareix greu, el que comentarem és el fet que allò que fa mal l'administració ho acaba pagant l'usuari.

Si un s'apropa a un del pals de pagament de l'ORA veurà que hi ha diferents tarifes: la tarifa normal i ... la tarifa comerciantes. Fins ací es pot pensar que la cosa és normal, l'ORA esta instal·lada en un entorn comercial i pot ser lògic que hi haja una tarifa diferenciada per els comerciantes pel fet que estan més temps en eixa zona. Però ... sí, i no. Sí, perquè es pot utilitzar, per un pagament inferior de diners es té més temps d'estacionament que amb la tarifa normal, però no, perquè si es utilitza i es fica el tiquet al vidre, s'acaba rebent una multa, però, curiosament per "no tindre tiquet d'estacionament".

O siga, que qualsevol usuari pot ser multat, indiscriminadament, per un servei que els pals de l'ORA indiquen que es pot utilitzar però que els vigilants no respecten i, damunt, amb la dada, a la multa, falsa, de no tindre tiquet, quan si que es té però no el que vol l'empresa concessionària.

564

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Òbviament, per ser multat, el precepte infringit hauria d'estar indicat en l'Ordenança Municipal reguladora d'aquesta zona però, com aquest en concret no existeix l'empresa fa que els controladors fiquen un, el de no tindre tiquet, que si apareix a l'ordenança. Cosa que, òbviament no s'ajusta a la realitat.

Incompetència, ineptitud, mala fe, no sabem quin pot ser l'adjectiu més adient per aquesta conducta, però no s'entén que allò que han propiciat, i fet malament, des de la pròpia administració, o l'empresa concessionària, ho acabe pagant l'usuari.

I més greu encara, segons indiquen diversos testimonis, quan ho indiquen als controladors de l'ORA, diuen que l'empresa els obliga a multar a tot aquell que té aquests tiquets i que es vaja a la policia si no s'està d'acord. Una situació que es podria considerar de surrealista. Però el més divertit, fent cas al controladors que t'envien a l'ajuntament és que, quan s'arriba amb la protesta a la policia loca o d'altres dependències, allí no saben res, que això és un problema de l'empresa concessionària i que millor pagar la multa i després, recórrer. Simplement vergonyós.

Un problema generat i alimentat per la desídia d'uns i altres acaba amb la indefensió del contribuent. De tota manera algú s'ho podria fer mirar molt bé, segons les nostres averiguacions, el fet de sancionar a algú, sabent certament que el fet denunciat no s'ajusta al fet imputat, i encara així es continua amb el procediment, podria considerar-se una acció il·lícita. I això també podria ser sancionat. Empresa o administració es poden trobar amb un problema, més greu, si algun usuari acaba enfadant-se.

EDITORIAL

Carxofa: per a les poques dones, poques en queden, que encara surten tots los dies pel matí al carrer a netejar la vorera de davant de la seua porta. Si la neteja del poble per par dels serveis contractats per l'ajuntament fora com cal, i molta gent no considerara el carrer com la seu paperera particular, l'heroïcitat d'aquestes dones no faria falta. El regidor Ferrer i Lores s'ho haurien de fer mirar.

Panissola: per a tots aquells i aquelles que pensen que el progrés del poble està en el desenvolupament urbanístic, via totxo allà on siga. I el creixement dels serveis municipals necessaris, que haurien d'anar en paral·lel, qui els assumirà? Aquestes persones, segurament, quan hauran d'anar al metge, com podran pagar-ho, aniran a la medecina privada.

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

ACADEMIA VALLENGUERA

Col·labora
XAVIER LLUC
TOLITO
G. SEGURA
Foto

Crònica de demà?

text JOSEP IGUAL

Els nostres besnéts se'n recordaran que va haver-hi un grapat de ciutadans lúcids que van oposar-se per la via civil. Van ser, naturalment, calumniats pels lacais de la cacicalla, que no tenien cap elevació d'esperit, que eren el pur càlcul gangrenat contra l'interès general i la salubritat del futur.

- Es deien "Salvem la Tossa".
- I què hi havia a la Tossa?
- La nostra dignitat col·lectiva.
- I com va quedar la cosa?
- Van fer un cementiri per a jugadors de golf japonesos, sicofantes i especuladors: "Ací jeu X., que va fer un forat a la gespa intentant un "birdie", i també va rematar eficientment quatre dotzenes d'adosats impersonals". Hi havia, és cert, altres epitafis menys historiat.

Els nostres besnéts es preguntaran amargament per què

"Ací jeu X., que va fer un forat a la gespa intentant un "birdie", i també va rematar eficientment quatre dotzenes d'adosats impersonals."

uns pocs es van beure l'ou del futur d'una sola glopada. Per què hi havia cegueses absolutes que creien que els recursos són infinits. Per què la saviesa civil era insultada per miserables que confonien la intel·ligència amb ser un espavilat trampós.

Els nostres besnéts maleiran agrament. Però alguna veu els recordarà que unes voluntats dignes s'hi van oposar, que ja es veien venir el desastre.

- Hi havia qui pensava en nosaltres.

- I tant que sí! No tot eren podrits depredadors ni xerraires que paraven la mà a les quatre engrunes ràpides i fàcils.

Quadern Ondulant

- Podem fer alguna cosa per recordar aquella iniciativa civil i sàvia.

- Podem fer un marge de pedra seca. A les Tosses hi havia mostres d'aqueixa arquitectura del poble, profitosa, assenyada, senzilla i sòlida.

Els besnéts faran un marge de pedra seca. La memòria dels qui van lluitar amb la insobornable eina de la bona fe, l'altruisme i l'amplitud d'horitzons quedarà preservada. Tampoc no s'oblidaran les maniobres obscures dels depredadors. Però només per no repetir-les.

- Es deien "Salvem la Tossa".
- I què hi havia a la Tossa?
- La nostra dignitat i la seua, la dels nostres avantpassats més savis.

- Fem el marge?
- Som-hi!
- I organitzem un campionat de birles?

- Ho podem estudiar.

QUE MOS CAL SABER PER A SER BONS CADUFEROS ?

Ens resulta difícil poder determinar quin és l'edifici més antic del nostre poble perquè tots han sofert transformacions posteriors que poc o molt tenen a veure en el seu original. El mas dels esterrers, o casa de Piñana, seria en principi el més vell dels proposats.

L'any 1719, després d'anys de maltractaments, moria una esclava, violentament a mans del seu amo, en una sènia del nostre terme.

Aquest lamentable episodi donà lloc a un llarg procés judicial, primer a Sant Mateu i després a València, que acabà amb la imposició d'algunes penes al seu propietari, gràcies als testimonis dels veïns de Benicarló. Saps quin era el nom de l'esclava.

- A - Iqram
- B - Fàtima
- C - Chova.
- D - Carima.

La ermita de Sant Gregori conserva elements gòtics -nervis amb l'escut dels Cardona- que ens confirmen l'existència d'una construcció anterior a la de 1716.

redactors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
R BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES
H, RAMON PARIS, JOSEP V. TAUS,
D, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO,
ARRA, ROBESPIERRE I EL SAMARUC
grafies/ NATALIA SANZ, JAVI PAU,
GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Breus

Balanç positiu de la campanya de la mosca de la fruita 2006

La Regidoria d'Agricultura de l'Ajuntament de Benicarló ha repartit 1.365 recanvis de mosquers als agricultors que han participat enguany en la campanya de la mosca de la fruita (*Ceratitis Capitata*). En concret, s'han repartit 503 recanvis per a figueres, 796 per a arbres fruiters i 66 per a cítrics (tarongers o llimeres per a consum familiar).

A més, per als cítrics cultivats en grans extensions, s'han repartit 365 ampolles de líquid per fer front a l'insecte. En concret, per a la varietat extraprimerenca s'han donat 59 ampolles que contenen verí i productes atraients per als insectes i per a la varietat primerenca, 306 ampolles. En aquest cas, el líquid actua a través de la seua aplicació de manera localitzada en arbres alternatius (/parcheo/).

El regidor d'Agricultura, Joan Manuel Ferrer, ha valorat de manera positiva aquestes dades. "Sense la col·laboració dels agricultors no seria possible lluitar contra la mosca de la fruita". El regidor també recorda que els agricultors ja poden anar a apuntar-se per a la campanya de 2007.

Infraestructures licita l'ordenació de la façana litoral Benicarló-Vinaròs

La Conselleria d'Infraestructures i Transport ha licitat mitjançant concurs diversos expedients entre els quals es troba el de Consultoria i assistència per a la redacció del projecte bàsic d'ordenació del front litoral en el tram Vinaròs sud-Benicarló nord. El termini d'execució serà de 18 mesos i l'import total de 154.972,66 euros.

L'STEPV s'imposa clarament en les eleccions en l'ensenyament als Ports i el Maestrat

El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià seguirà sent la força més votada al nord del País Valencià. En els col·legis dels Ports van votar 47 persones. L'STEPV va aconseguir 23 vots (48,94%), seguit del ANPE amb 12 (25,53%), 9 el CSIF (19,15%). Al Baix Maestrat han estat 310 les persones que han votat al STEPV (46,9%), 131 a FETE-UGT (19,82%), 77 a ANPE (11,65%), 67 a CCOO (10,14%), 41 a USO i 35 al CSIF. Al denominat Alt Maestrat, l'STEPV va aconseguir 30 vots, 16 ANPE, 15 FETE-UGT i quatre vots més per a CCOO, CSIF i USO.

LITERATURA A L'EXIL-LI I COOPERATIVISME LES NOVES PROPOSTES

text SUSANNA ANGLÉS

L'Editorial de Valls, Cossetània, ha editat dos llibres que són una mena de garantia que guarden cura de la nostra memòria col·lectiva e històrica. Un dels llibres és *L'exili Literari Republicà* sota la ploma i la cura de Manuel Fuentes i de Paco Tovar.

Després està la narració d'un cooperativista en Enric d'Hostalric i Colomer, narració a càrrec d'Enric Vicedo Rius.

Enric d'Hostalric i Colomer va esdevindre una figura avançada al seu temps: batlle de Menàrguens, diputat de beneficència pública o president de la Cambra Agrícola de Lleida i comarca va aportar sempre unes fites i objectius més enllà de les mirades que podríem anomenar limitades o que, sempre, per a ell es quedaven curtes. En el llibre, breu, però intens trobarem les seves idees reflexades, com les portava a terme, les seves

lluites i els seus objectius. Com no, l'associacionisme del pagès fou un dels pilars bàsics en les seves idees i reivindicacions que afectaven a la vida econòmica del pagès lleidatà o de la Franja. Tot i això en Enric d'Hostalric ha estat un desconegut...esperem que gràcies a Enric Vicedo i a Cossetània es comenci a reconèixer.

L'exili literari republicà, és un llibre més que necessari que els dos professors d'Universitat: Manuel Fuentes i Paco Tovar ens han apropiat a les lletres escrites des de el forçat exili. Tot això aplega fins a nosaltres gràcies a la Universitat Rovira i Virgili i a l'esmentada editorial de Valls. En el llibre s'ens apropa a molts dels treballs que, des de terres llunyanes, van dur a terme molts escriptors i escriptores que ací només haguessin trobat la repressió. El llibre és un llibre molt entretingut i molt fàcil amb la seva lectura.

NAIROBI 2006: PLANIFICANT EL POST-KIOTO

L'any 1992, a la Cimera de la Terra de Rio de Janeiro, s'aprovà la Convenció Marc pel Canvi Climàtic.

L'objectiu principal del tractat és l'estabilització de les emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEH). Per aconseguir-ho, es realitzen conferències anuals de les parts signatàries (COP). A la COP3, s'acordà el Protocol de Kioto (1997), on es quantifica la reducció d'emissions de GEH pels països desenvolupats per a 2012 - 5,2% de les de 1990- i els mecanismes vàlids per assolir-les. El Protocol entrà en vigor el 16 de febrer de 2005 quan, amb Rússia, les emissions de GEH dels països que l'havien ratificat eren superiors al 55% del total mundial.

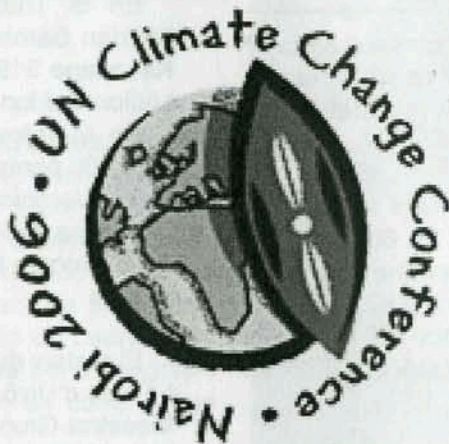
De 6 a 17 de novembre, es celebrà a Nairobi la COP12 amb representants de 189 països i un gran nombre d'ONG. Durant les setmanes prèvies, com ja és habitual, s'han donat a conèixer estudis i altres iniciatives al voltant del canvi climàtic. L'informe Stern, encarregat pel govern britànic, i la pel·lícula d'Al Gore "Una veritat incòmoda" foren comentats en un article anterior.

Segons l'Organització Meteorològica Mundial, a l'any 2005 es va assolir la concentració rècord de CO2 atmosfèric: 379,1 parts per milió (ppm); la concentració de CO2 preindustrial (segle XVIII) era de 280 ppm. Segons les previsions, per a 2050 s'arribarà a 550 ppm, la concentració més alta dels darrers 400.000 anys de la història de la Terra.

L'Agència Internacional de l'Energia alerta que, si els governs no actuen per a canviar la tendència, les emissions de CO2 s'incrementaran un 55% entre els anys 2004 i 2030. Els països en vies de desenvolupament aporten prop de tres quartes parts d'aquesta pujada i, en 2010, les seves emissions seran les mateixes que les dels països industrialitzats. Cal considerar la gran importància de Xina i Índia en aquest sentit. Per sectors econòmics, ha seguit el transport l'activitat que més ha augmentat les emissions, un 54% entre 1990 i 2004.

Els països desenvolupats aconseguiran la reducció fixada pel Protocol de Kioto -un 5,2% de les de 1990 per a 2012- gràcies a l'ensorrament de les economies dels països de l'Europa de l'Est (-36%) perquè la resta les ha incrementat en un +11% entre 1990 i 2004. La Unió Europea (UE-15) d'abans de l'ampliació complirà l'objectiu global de reducció d'un 8% de GEH, però no individualment set dels seus membres. L'Estat Espanyol pot incrementar les emissions de 1990 un 15% però, en 2005, ja havien pujat un 53%. Tanmateix, durant el 1r semestre de 2006, s'han reduït un 1% per les pluges abundants i la major quantitat d'energia hidroelèctrica.

Segons un estudi de la NASA, la Terra ha assolit la temperatura més alta des de fa 12000 anys, a 1 grau

d'igualar el rècord tèrmic del darrer milió d'anys. La comunitat científica considera el canvi climàtic com un fet inevitable que ja s'està produint. La qüestió és determinar el seu grau en funció de les estratègies que adopti la humanitat. Durant el segle XX, la temperatura ha pujat 0,6°C i s'espera un increment de 2 a 5 graus pel segle XXI. Serà necessari una reducció d'un 60% dels GEH per limitar l'increment a 2°C, si és major les conseqüències seran molt greus.

La COP12 de Nairobi s'inicià amb dos objectius principals: l'adaptació a un canvi climàtic inevitable i la seva mitigació amb la reducció d'emissions a partir de 2012. Un informe del Programa

de les Nacions Unides pel Medi Ambient ha posat de manifest que serà Àfrica el continent amb pitjors conseqüències per l'escalfament terrestre quan les seves emissions de GEH sols representen un 5% del total. Al Sahel, les pluges han disminuït un 25% i un 8% a l'Àfrica durant els darrers 30 anys. L'agricultura africana depèn en un 95% de l'aigua de pluja perquè no hi ha embassaments ni cap infraestructura hidràulica, en conseqüència la producció de cereals caurà un 5% en 2080. La pujada del nivells de la mar afectarà a un 30% de les costes urbanitzades. El canvi climàtic enfortirà l'emigració. A més, a més, dels 400 projectes del Mecanisme de Desenvolupament Net -inversions en instal·lacions a països del 3r món per reduir emissions de GEH i que són comptabilitzades pels països donadors com a seves- sols 9 han anat a Àfrica. A la cimera s'ha decidit posar en marxa un pla d'adaptació a l'escalfament global pels països pobres.

La UE proposà una reducció de 60% d'emissions de GEH dels països desenvolupats per a 2050. Rússia demanà la fixació d'una reducció voluntària pels països en vies de desenvolupament. L'acord final recollí la reducció d'un 50% respecte les emissions de 2000, per a l'any 2050. Les reduccions dels països en vies de desenvolupament es deixaren per properes reunions. El post-Kioto està assegurat. La negociació del nou protocol haurà de ser ràpida per a que entri en vigor a 2012. Les ONGs ambientalistes valoren els acords com a pobres davant la urgència de la situació.

Kofi Annan, secretari general de l'ONU, assenyala a Nairobi: "Els ciutadans individuals tenen un paper a jugar. Un únic llum de baix consum pot no parèixer molt, però multiplicat per milions, l'estalvi és impressionant". A l'Estat Espanyol, s'ha constituït una plataforma social "Movimiento Clima" -www.movimientoclima.org- on els ciutadans es comprometen pública i personalment en aconseguir una sèrie de pautes per a reduir les emissions de CO2. Ja ho han fet 6422 persones i s'han reduït les emissions en més de 16000 tones de CO2.

Pere Bausà

1ª JORNADA - JOCS ESPORTIUS C.V DE PISTA COBERTA

text REDACCIÓ

El 10 de desembre passat es va competir en la 1ª Jornada dels Jocs Esportius de la C.V en pista coberta amb una bona participació d'atletes del BAIX MAESTRAT- GRUP POBLET.

En 50 MLL Aroa Sabate va acabar am 18"7, Elena Baca en 18"8 i Maria Violat en 19"2. En 60 MLL Fco. García en 7"8 , 8,43mts en Pes i Kasouane Ali en 8"0, i 8,01mts en Pes Hassan Aourzik en 8"3 i 7'94mts en Pes i 1'30mts en Alaçada. Sanae Zazou 9"5 en 60 Mll i 1'30mts en Pes. L'Houssoin 9"2en 60 MLL i 5'75mts en pes

En el Triathlon Benjamí Mar Melet va acabar amb 371 punts, Zaira Marín amb 248 punts i J. Pakraki 228 punts i Elena Pouye54 punts. En Xics Oscar Medinilla 489 punts, Joel Sabaté 153 punts i Ismael Barohu 29

punts i Juan Antonio M. 18 punts.

En el Triathlon aleví , Fiorella chiappe 992p., Ghizlan Barohu 592p. I alba Baca 173p.. En xics M. Kasouane 319p, Sami L. 278p., Eric Violat 176punts, Midion Ouklon 149p. Annuar el A. 130p. I M Lase 120p.

En el Tetrahlon Infantil Carmen Melet va acabar amb 666 punts i Maria Rakravi amb 249 . En categoria Cadet Verónica Marín 573 punts. En xics Fco. García fent bona marca en Pes 7'48mts i 60MLL amb 8"3, Juan Antonio Morales amb 10"9 en 60MLL i 3'72mts en Pes

El mateix dia també es va correr la Mitja Marathó de La Vall d'Uixò amb la participació de l'atleta del Baix Maestrat-Grup Poblet, Leopoldo Pueyo amb un temps d'1h:37'10

El Benicarló Onda Urbana fitxa a Valença com a reforç per a la segona volta

text: REDACCIÓ fotos: benicarlofs.com

El jugador brasiler Tannaís Rocha de Santana, conegut esportivament com a "Valença", ha fitxat pel Benicarló Onda Urbana per a les pròximes tres temporades. El jugador, de 27 anys, ha jugat fins a fa uns dies en el conjunt brasiler John Deere Futsal de Rio Gran Do Sul i arribarà a Benicarló el 30 de desembre. Valença, que ocupa la posició d'ala, ha declarat que "tinc moltes ganes de jugar a la millor lliga del món. He rebut ofertes des d'Espanya i m'he decantat per Benicarló perquè em sembla molt interessant el projecte de la temporada 2006-07". L'ala brasiler ha jugat a Brasil amb Onix, General Motors i John Deere. En 2005 es proclama campió brasiler de Seleccions i campió Gaucho amb John Deere.

Valença ha assegurat que "estava desitjant que finalitzés la lliga brasilera per a poder incorporar-me amb el meu nou equip. Vull ajudar a l'equip en la meua faceta defensiva i ofensiva, i aportar el màxim". El jugador brasiler, que és una aposta personal del tècnic del conjunt, Eduardo García "Miki", confia que el tècnic benicarlando el deixi disputar molts minuts i espera "treballar dur perquè el míster confie plenament en mi en la pista".

Per la seua banda, el tècnic del Benicarló Onda Urbana, Miki, assegura que "és un jugador amb molta arribada i amb gol. Defensivament és molt bo. Necessitàvem un jugador de les seues característiques, per a poder fer també rotacions en l'equip". Valença és el nou reforç del Benicarló Onda Urbana per a la segona volta.

HANDBOL a NADAL

text CLUB HANDBOL INDRET BENICARLÓ

CADET MASCULÍ:

CB ONDA – 8, CH BENICARLÓ – 24

Partit molt disputat durant els primers minuts, però en el que poc a poc els benicarlandos van anar imposant-se. Cal indicar que per les baixes, en aquest partit van jugar també alevins, els quals no van desentonar i van demostrar que el treball amb la base poc a poc va donant els seus fruits. Com el partit era de preparació també s'ha de resenyar la participació de Laura en la porteria, la qual va demostrar la seua bona progresió fent parades de molt de mèrit tenint en compte que davant tenia un equip masculí.

Per part del Benicarló van jugar: Laura en la porteria, Bilal (6), Rubén (10), Fran (6), Joel (2), David, Kevin, Joan, Ivan i Aitor.

ALEVÍ MIXTE

CB ONDA– 25, CH BENICARLÓ – 25

Aquest va ser el partit més igualat del matí del dissabte. Els benicarlandos van jugar contra un combinat de xiquets i xiquetes d'Onda. Va ser un partit molt disputat i dels que fan afició. El partit va ser en la modalitat de minihandbol i encara que al principi els locals van agafar una considerable ventatga en el marcador, els nostres van anar poc a poc reduint les distàncies fins que li van donar la volta a l'electrònic. Al final, un resultat que premiava l'entrega d'uns i altres.

Per part del Benicarló van jugar Aitor, Joan, Kevin, Ivan, Leila, Saray, Paola i David.

INFANTIL FEMENÍ

CB ONDA– 6, CH GRUPO PEINADO BENICARLÓ – 31

Partit amistós jugat en Onda entre els equips infantils femenins de les dues ciutats. El partit va estar dominat en tot moment per les benicarlandes, de tal forma que al final del primer temps el resultat era un claríssim 0-15.

Pel Benicarló van jugar: Laura en la porteria, Jennifer (7), Sara (2), Vanessa (9), Tifani (5), Rosa Mari (3), Anna (5), Saray i Leila.

Activitats per al cap de setmana

- 16-12-06, a les 10:00**
Infantil femení BENICARLÓ- BM. ONDA
- 16-12-06 a les 12:00**
INFANTIL MASCULÍ BETXÍ-BENICARLÓ
- 17-12-06 a les 10:00**
FESTA DE NADAL del CLUB HANDBOL BENICARLÓ

laveubenicarlo@terra.es

CRÒNICA D'UNA ASSEMBLEA

text i foto GREGORIO SEGARRA

"María Rosa, que era broma, collons..."

Dilluns 11 de desembre, sala de premsa del Poliesportiu Municipal, l'Assemblea del C.D. Benicarló discorria plàcida i lánquidament entre el fum –massa per a un recinte en el qual està prohibit fumar– que li donava a l'ambient un aire de novel·la negra discordant amb l'apatia del respectable. Xoco i Paco Esteller s'anaven alternant en un monòleg espès, redundant i ple de tòpics. Xoco, més moderat que de costum, Paco fent gala d'unes taules que per a mi les volgués. Qui ràpid aprèn aquest noi! Un corresponsal de premsa només per a donar fe de la notícia, serà perquè les assemblees del C.D. Benicarló ja no són notícia? Tal com estava previst, Xoco va dimitir per a tornar-se a presentar si ningú s'oposava i com ningú va dir ni pí, va quedar autoproclamat i "a otra cosa mariposa".

Entre badalls i alguna indisimulada becaina, encara ens va obsequiar amb una arenga en la qual va arremetre contra l'Ajuntament per no haver acabat les obres de remodelació del camp municipal a temps per al començament de la lliga, o no haver-les demorat fins a l'estiu que ve. I fent gala de la fina (i no tan fina) ironia que domina a la perfecció, va deixar algunes perles per a gaubança d'oïdors i presents: "He de dir que ens estan donant molt de suport, però aquest any ens han enfonsat" o "el Regidor d'esports estava convidat, però no ha vingut, potser està posant la llum en el camp", van ser algunes d'elles. Va haver una intervenció demanant més gent de casa en l'equip i més qualitat i menys quantitat en els reforços, o sigui, el disc rallat de sempre, que Paco, inspiradíssim tota la nit, es va treure de damunt en un vist i no vist, amb un parell de veritats i un parell d'allò altre.

Quan la gent començava a recollir bàrtuls, el president-entrenador es va lamentar que ningú li preguntés gens "amb el que a mi m'agrada que em preguntin..." I un soci va entrar al drap i va preguntar que quan s'obria el procés electoral, perquè ell estava interessat a ser president. Mare meva la que es va armar! Els que estaven dormint –Toledo i algun més– es van despertar i els que ja tenien la jaqueta en la mà la van tornar a deixar. I va començar altra Assemblea, amb el to molt més alt, massa, i un discurs diametralment oposat a l'anterior. Xoco li va contestar al soci postulant poc menys que "Santa Rita, Rita, Rita, lo que se da ya no se quita" i santes pasqües. El soci, molt més moderat en el to i en la forma, va seguir tretze són tretze i va ampliar el seu camp d'actuació criticant-li que fos alhora president i entrenador i que "hagués cessat a un gran entrenador, García Sanjuán, perquè manava la llei del futbol que eren els resultats i només havia fet 6

punts en 6 partits, quan ell (Xoco) havia fet els mateixos en els mateixos partits" Xoco, en estat pur, és Xoco i punt, va tancar el puny, per a desgràcia de la pobra taula i va passar a l'atac amb tota l'artilleria: Que si abans no havia volgut dir tota la veritat, que si el club era una ruïna, que si havia posat tant o quant de la seva butxaca, que a veure qui retornava els préstecs que havia avalat personalment, etc., etc.. I quan vint minuts llargs després començava a faltar-li l'aire, Paco va agafar el relleu i el nivell de la nit va ascendir a cotes impensables. Veure al deixeble igualar al mestre va ser l'única cosa salvable enmig d'un espectacle lamentable. Vehement fins al punt de ser capaç de convèncer a un calb que li fa falta una pinta, li va donar al cap l'oxigen necessari perquè baixés els decibels a la quarta part i pogués pensar en com escampar la tempesta de trons i llampecs, encara a costa –tot cal dir-lo– de contradir-li, perquè on uns minuts abans només havia ruïna, de cop i volta va passar a haver equilibri i on l'Ajuntament era el principal culpable de la dolenta classificació, van passar a haver varis, ell (Paco) el primer, per haver-se fiat de qui no devia i per haver planificat malament la temporada.

Amb la mitjanit caient sobre el ja irrespirable ambient, encara el Soci va fer una tan demoledora com breu intervenció: "Aquí som una trentena de persones i l'única crítica sóc jo, he d'estar equivocada. Millor ho deixem estar" Mai ningú va dir tant amb tan poc. Xoco, per a finalitzar, en un to ja molt més calmo i assossegat, va dir que potser al juny convocava eleccions. Potser. I a mi, no se perquè, em va venir a la memòria el celebrat acudit de Marianico "el corto", aquell que acaba com comença aquesta crònica esbufega d'una Assemblea que va ser de tot menys avorrida.

El líder invicte visita un Construccions Malloms animat per la victòria a Almassora (53-69)

text CBB

AB Almassora, 53: N. Curic (1), J. Conde (4), J. D. Marco (1), J. Gamir (12) i A. Masia (7) -cinc inicial-. També van jugar: A. Castillo (7), M. Aicart (7), A. Gimeno, E. Domínguez (9), R. Garrido i P. Gil (5). 29 faltes personals. Eliminat Jorge Conde al minut 32.

Construccions Malloms, 69: Guillermo Bascañana (5), David Martínez (18), Rubén Ruiz (6), José Félix García (2) i Carlos Miravet (4) -cinc inicial-. També van jugar: Edu Centelles (10), Kiko Royo (3), Félix Rosenbach (13), Saliou B. Fall (4) i Santi Martínez (4). 25 faltes personals, sense eliminats.

Parcials: 10-23, 13-15, 8-22 i 22-9.

Àrbitres: Felipe March i V. Agost.

El Construccions Malloms va tindre el diumenge un partit difícil ja que el líder invicte de la categoria, el CB Alcàsser, visita Benicarló. Els de Manolo Llorach, en canvi, encaraven el partit amb la moral aconseguida després de la victòria a la pista de l'AB Almassora (53-69).

El conjunt benicarlando, que va arribar a tenir avantatges de fins a 29 punts (31-60, minut 30), va construir la victòria a partir d'una bona defensa i del domini en el rebot (56 captures). L'aler David Martínez va ser el màxim encistellador amb 18 punts, 12 d'ells aconseguits en un tercer quart perfecte: 1/1 en triples, 4/4 en tirs de dos i 1/1 en tirs lliures. A més, Carlos Miravet va col·laborar amb 12 rebots.

La recuperació de l'ala-pivot Félix Rosembach (13 punts i 8 faltes rebudes), que va tornar a l'equip després de tres setmanes de baixa per problemes a l'esquena, va compensar les baixes del base Rubén Cervera, que no va poder desplaçar-se fins a Almassora per motius laborals, i del pivot Enrique Cherta.

Jugadors poc habituals com el base Edu Centelles (10 punts en 12 minuts) i l'aler Santi Martínez (4 punts i 7 rebots en 10 minuts) van demostrar que, tot i disposar de pocs temps, continuen treballant a un gran nivell per aprofitar les seues oportunitats de joc.

Manolo Llorach, entrenador del CB Benicarló, explica que "ens queden tres partits per tancar la primera volta. Aquest diumenge ens visita el líder invicte i després hem de jugar contra el CB Burriana i

El Pilar. Aconseguir una victòria en aquests tres partits i situar-nos en sis victòries seria un èxit; sumar dos triomfs i col·locar-nos en set partits guanyats, una gesta".

Quarta victòria del CB Benicarló Grupo Poblet Júnior a la pista del Maristas (34-68)

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A de Salvador Signes va aconseguir la victòria a la pista del Maristas (34-68) gràcies a un tercer quart molt intens en defensa i se situa en quatre victòries. Després de jugar dimecres amb el Lucentum Costa Blanca el seu partit ajornat, els benicarlandos van rebre al matí el CB L'Horta Godella.

Juanjo Ferreres, president del CB Benicarló, es mostra orgullós pel rendiment de l'equip: "Al principi de la temporada tots haguérem signat estar en aquesta situació. Les quatre victòries en una categoria tan difícil com aquesta ens fan entendre que estem treballant de forma correcta, anant pel bon camí".

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior B de Javi Comes, per la seua part, va perdre a la pista del NB Torrent (100-50) i confirma el gran nivell d'aquesta categoria Preferent en la qual encara no coneix la victòria després de les deu primeres jornades.

En Iniciació al Rendiment el CB Benicarló Grupo Poblet Cadet A de Sergio Oms va perdre a la pista del AD Maristas (66-61), mentre que el CB Benicarló Grupo Poblet Infantil A de Carlos Martínez, per la seua part, va caure en la seua visita al pavelló del Pamesa València (56-25).

CONTE TRIST DE NADAL

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ara mateix hauria d'estar escrivint sobre l'assemblea de socis del CD Benicarló que es va celebrar dilluns passat. Però no ho estic fent. He de dir, amb tota sinceritat, que no hi vaig assistir. No sé si algú s'estarà preguntant per què no vaig anar si sóc un cronista esportiu que ha de parlar de coses relacionades amb el CDB. Si algú s'ho està preguntant, que no espere que la seua curiositat siga satisfeta, ja que els motius de la meua absència no m'interessen. El fet és que no sé res de l'assemblea, encara que m'han dit que va ser una de les més llargues que es recorden i que José Verge Llopis va ser ratificat per a quatre (?) anys més. És ben cert, però, que el mateix dimarts vaig parlar amb el meu amic Gregorio, que em va dir que ja faria ell cinc cèntims per a aquesta revista, que no em preocupara. Ja entenc que no li agrada que ningú se n'aprofite de la seua feina i del seu temps, ja que si ell va ser qui va anar, em sembla just que ell siga qui ho conte. Per això, ara és l'hora de demanar a l'amo tirà d'aquesta publicació, que em faça fora, que ja no aprofito per a res, que no vaig als esdeveniments i que quan vaig, m'avorreixo. Sense anar més lluny, aquesta setmana no sé de què puc escriure perquè la notícia de la setmana la donarà un que la va conèixer de primera mà. Ara m'agradaria demanar als lectors de La Veu una allau de cartes al director queixant-se de l'excessiu espai que aquesta publicació li dedica al futbol, i que amb una crònica feta per un professional ja sobra.

Per tant, l'única cosa que puc dir amb relativa certesa és que aquest proper cap de setmana

ens desplaçem a Almassora per tal d'enfrontar-nos a l'equip titular de l'esmentada població. Aquests, si no van els primers, ben poquet els falta; se n'ha fet càrrec de la junta directiva un senyor que l'any passat es va gastar els quartos amb l'Alcalà i enguany, misteris, ha decidit que és millor invertir a la vora de la capital de la província. Esparcena o una cosa així em penso que li diuen a aquest mecenes balompèdic. A finals de temporada se'n va anar i es va deixar els gaspatxers amb un pam de nassos, es va endur alguns dels puntals més importants i amb la seua trupé —entrenador inclòs— ha aterrat a Almassora. Això del futbol d'aquestes categories tan polloses també té els seus personatges peculiars a imitació dels de la liga de las estrellas. No cal dir que estic parlant d'un senyor que és dedica al totxo en general i que, com un píterman qualsevol, pel que es veu, avui munta el circ ací i demà... on més em convinga, no sé, tal vegada siga en funció dels volums d'edificabilitat permesos. No ho sap ningú això. Déu mo'n guard de personatges així per casa nostra. Són com el cavall d'Àtila. Només cal vore que l'Alcalà va perdre diumenge passat per 8 gols a 0 i que ocupa destacat el darrer lloc de la taula classificatòria, amb només dos punts.

Després de complir amb aquest mer tràmit burocràtic, fugirem tots de vacances i no tornarem a emprendre-ho fins l'any que ve, el dia després de Reis, en què rebren la visita de l'Alcora. Ja en parlaré al respecte quan siga el moment.

Sé que pot ser siga abusar una mica, però encara tinc corda per continuar parlant de la desfeta de fa un parell de setmanes contra el

Borriana en la tercera reinauguració del Municipal de la Carxofa. Sí, és que vaig anar-me'n encés com una tea, de veritat. I mira que feia anys que no me'n sortia d'un partit abans d'acabar-se. Si Julve em va posar absolutament nerviós amb la seua actitud poc edificativa a l'hora de treure un córner, es veu que encara haguera pogut ser pitjor si m'haguera quedat i haguera pogut vore per mi mateix el que va fer el famós Carpio. Sí, aquest que diuen que venia precedit d'unes magnífiques referències que auguraven que teníem un fino estilista. Vaja dàtil. M'han explicat que quan l'entrenador el va fer sortir a escalfar per la banda poc menys que es va negar. No va arribar a negar-se, és clar, però remugant remugant es va posar a córrer amb les mans a les butxaques i quan es van encantar i es recolzar contra la tanca per descansar. Encara un aficionat que ho va poder resistir m'ha dit tot emprenyat —sí, aquesta és la paraula— que tan díscol jugador va acabar de "completar" el seu escalfament sortint del recinte esportiu i anant a la cantina a saber Déu a què. No sé si creurem'ho, perquè em sembla tan fort...

Ja està, ja m'he desfogat prou. Només desitjo que el cos tècnic tinga el valor necessari per començar a fer neteja i, si convé, tirar mà del juvenil i de l'amater. Segurament igual patiríem, però no ens sentiríem tan malament.

Aviso, la setmana que ve, si el tirà encara no m'ha fet arribar la magnífica panera que m'ha promès, em voré obligat a realitzar un monogràfic sobre la meua situació laboral en aquesta empresa. Queda dit.

AMOR I AMISTAT AMB ALMANSA AL FONDS

Llibres

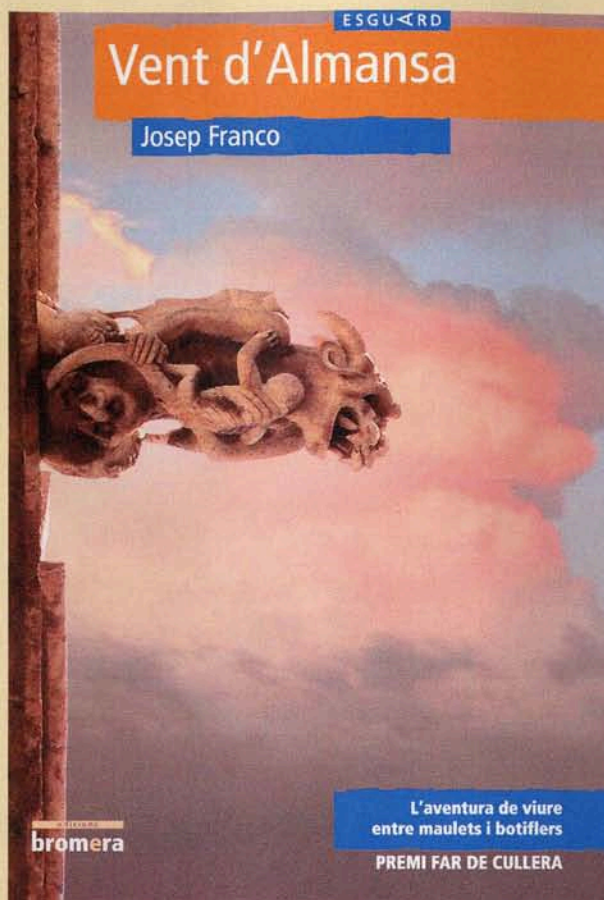
text JOSEP MANEL SAN ABDÓN

JOSEP FRANCO.**Vent d'Almansa.****Edicions Bromera.****Alzira. 2006.****Premi de novel·la històrica juvenil****Far de Cullera 2006.**

El conflicte recordat com a Guerra de Successió a la Corona Hispànica, va començar a les terres valencianes l'agost de 1705, quan a la Marina es va proclamar l'arxiduc Carles d'Àustria com a rei valencià, i va acabar el 25 d'abril de 1707 quan les tropes borbòniques derrotaren l'exèrcit austracista en la batalla d'Almansa.

Dintre d'aquest context es desenvolupa aquesta novel·la que ens relata el viatge, des de la joventut innocent a la plenitud com a home, de Marc Peris, que nascut a Gata, després de la mort de la seva mare, marxa a València on trobarà feina a la impremta d'Onofre Cabrera, que es convertirà en el seu mestre i protector, però a la seva mort les coses començaran a anar malament per a Marc, a causa d'una falsa denúncia anirà a parar a la presó, després d'aconseguir la llibertat, començarà un procés en què coneixerà l'amor de la jove Beatriu Claver, descobrirà un heroi de la guerra de les Germanies que podria ser són pare i gràcies a l'amistat i el suport de les persones que l'estimen aconseguirà establir la seva vida.

Valors com l'amor, l'amistat, o la generositat, triomfen enmig d'un ambient conflictiu, on la vida humana no val res, el grup de personatges que es mouen al voltant de Marc Peris aconseguiran tirar endavant i superar les terribles dificultats que la vida els posa, a base de suport mutu. Així mateix s'ensalça l'idealisme polític de dos dels personatges

que més ajuden Marc Peris, com el pare Vicent Mulet i i el guerriller Rafael Rodríguez "Harca", front a les intrigues i les lluites interessades d'altres personatges.

En Vent d'Almansa es desenvolupen petites històries al voltant de la història principal, que sovint ens proporcionen alguna sorpresa, tot això narrat amb l'estil àgil i viu, característic de la prosa de Josep Franco, que fan d'aquesta novel·la una lectura ben amena.

www.3x4.info

www.3x4.info incorpora els continguts de l'Actual TV

El prestigiós informatiu comarcal Actual TV, fet per la productora Mediarec s'incorpora a l'oferta d'aquesta web. És tot un plaer disposar i poder-vos oferir els continguts setmanals d'aquest informatiu setmanal líder en audiència a la comarca del Maestrat que destaca per la seua qualitat i continguts novedosos com la cultura, l'actualitat, la imatge i els reportatges. L'Actual TV estarà disponible ara les 24 hores del dia a

www.3x4.info

Exposició de Nadal de l'IVADIS a la Caixa Rural

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

El dilluns es va inaugurar al Saló Social de la Caixa Rural l'Exposició de Nadal del Centre Ocupacional Ivadis -El Maestrat. La mostra, on es poden adquirir les obres artesanals a un bon preu, romandrà oberta fins el diumenge 17, a les 20:30 h.

